

НУЖДАЕ ЛИ СЕ ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА ОТ РЕФОРМАТОРСКИ СЪБОР?¹

Коментар на Етнийския митрополит Хризостом², изпратен до архимандрит Алексий, игумен на манастира „св. мъченик крал Едуард“ в Брукуд, Великобритания, в юрисдикцията на Църквата на истинските православни християни в Гърция. Поводът е френска карикатура, илюстрираща последствията от Втория ватикански събор (1962-1965) за Римокатолическата църква.

„Ватикан II отвори Църквата...”

„И хората излязоха.”

Силна карикатура и послание! Ще го разпространя. Какво отлично предупреждение към православните на прага на „Всеpravославния събор” през 2016 г., „Вторият Ватикански събор на Православната Църква”, както тайно заявиха някои от активно поддържащите го модернисти. На хоризонта се задава, макар и „традиционалистите, борещи се отвътре” да се опитват да го отрекат, въвеждането на новия календар в цялата Църква, променени и „не

¹Заглавието на материала е дадено от редакцията на сайта.

² Негово Високопреосвещенство Хризостом, Митрополит на Етна в юрисдикцията на Православната Църква на истинските християни в Гърция, роден през 1943 г. Завършва Калифорнийския университет със специалност история на Византия, защитава докторска дисертация по психология в Пристънския университет, богословското образование получава в манастира „св. Григорий Палама“ в Етна, Калифорния, където е старши научен сътрудник в Центъра за традиционалистични православни изследвания. Изнасял е лекции по психология в Калифорнийския и Ашландския университети, работил е като хоноруван преподавател по източно-християнска философия в богословската семинария в Ашланд, бил е гост професор по патология и психология на религията в Богословския институт на Университета в Упсала, Швеция През 2000-2001 г. като стипендиант на Фулбрайт преподава византийско историческо богословие, етика на бизнеса, потребителско поведение, както и богословие на православното изкуство и архитектура в Букурещкия университет, в Университета „Александру И. Куза“, както и в Университета по архитектура и урбанизъм „Йоан Минку“. През следващата година е изпълнителен директор на комисията „Фулбрайт“ в Румъния. Негово Високопреосвещенство е бивш член на Националната фондация за хуманитарни науки (САЩ) и бивш гост-преподавател в Богословската школа на Харвардския университет, в Следдипломния богословски съюз в Бъркли, в школата за международни проучвания „Хенри М. Джаксън“ при Вашингтонския университет в Сиатъл и в Пембрукския колеж при Оксфордския университет.

толкова строги” пости, нови социални нагласи, втори брак за овдовелите свещенослужители, както и ново чувство за „адекватността” на Православието в съвременния свят. Всички тези неща, доведоха до икуменизма и религиозния синкретизъм, както и до създадената от комунистите „Жива църква” веднага след революцията в Русия.

Православието, пазещо преданието на „духовността, която не е от този свят”, обожението и „охристовяването” на човека, „особеността“ на християните като хора „във, но не от света“ и основната роля на аскетичния подвиг в живота на всички хора, били те монаси или миряни, сега се сблъсква с не дотам прикритото усилие то да бъде приспособено към света в името на „мисионерски” и „пастирски” цели. Вече имаме свещеници, които се обличат като миряни или инославни клирици, които възприемат идеята, че свещенството е „професия” и смело заявяват, че сред техните приоритети в света Църквата *не* е преди дома и здравето, заплатата и сигурността. Покаянието, жертвата и служението също са доста по-надолу в списъка на приоритетите.

Вижте колко жертви причини Вторият ватикански събор на римокатолицизма. Понякога към мен се приближават млади католици и ми казват: „Какво е това облекло?” Когато им обясня, че съм монах, те се ококорват. А когато им кажа, че едно време са имали монаси, които са се обличали като мен, те често пъти казват: „О, да, отдавна в тъмните векове”. Ясно е, че ако не стоим твърдо и не си научим урока от „реформата заради света”, ще създадем псевдо-православие, което ще ни лиши от нашия християнски „хляб” и ще ни превърне в хора, които дават „камък”, маскиран с „традиции по избор”, с изчерпана православна екзотика, икони, които се превръщат в украшения, и „преобразяване”, което вкарва падналите човеци в потока на падналото човечество. Какво безразсъдство!

И ако това ви изглежда неправдоподобно, спомнете си за православните богослови, които си играят с „пост-светоотеческото богословие”, клириците, които тихо, но осезаемо се опитаха да говорят за Възкресението, самата същина на Православието, като за „метафора”, за литургистите, които принизяват свещеното пространство като архитектурен мит и свещения, божествен език, действие и издигаща сила на традиционната литургия, като въпрос на „звънчета и благоухания”³. Имаше време, когато нашите църковни умове бяха измивани със сапун дори заради мисленето на такива неща. Днес те докарват допълнителен скъпоценен камък върху свещеническия кръст.

Към онези, които наивно са ентузиазирани от реформирането на Православието: моля извинение за острите ми думи. Но истината си е истина. Ако искаме да си върнем вярата, трябва смело да заявяваме истината и смирено да поправяме грешките си.

Най-малкият сред монасите, † Епископ⁴ Хризостом

---

³ Вид религиозно служение, което набляга на употребата на богослужбени одежди, звънчета и тамян, предмет на религиозни противопоставяния в Англиканската църква през XIX в.

⁴Под свои писма и коментари Негово Високопреосвещенство обикновено се подписва като епископ.